

Rumuz: ALFA

ZOR KARŞILAŞMA

Çok uzaklarda bir köyde, Ömer adında bir çocuk varmış. Kışın okula gider, yaz tatillerinde köyünde çobanlık yaparmış. Kırlarda, dağlarda dolaşmayı, doğa da gezmeyi ve hayvanları çok severmiş.

Ömer, derslerinde çok başarılıymış ama akıl oyunlarında ve özellikle de satrançta iyi değilmiş. Çünkü; Ömer satranç oynamayı pek sevmezmiş. Bir gün okula bir yarışma ilanı asılmış. İlanda uluslararası satranç turnuvası yapılacağı yazıyormuş. Başka okullardan, hatta başka ülkelerden, çocuklarda bu yarışmaya katılacaktı. Ömer başta oralı olmamış, pek ilgilenmemiş. Arkadaşları onunla alay ediyorlarmış;

-Ömer! Sen de katılsana, sondan birinci olursun belki, diyorlarmış.

Ömer bu duruma çok üzülüyormuş. Bu durumu fark eden Beden Eğitimi öğretmeni Ömer'i çok sevdiği için;

-Ömer sen hiç üzülme! sana yardım ederim. Satranç oyununun bütün detaylarını sana öğretirim, demiş. Ömer sevinçten havalara uçmuş.

Ömer boş zamanlarında öğretmeniyle çalışmaya başlamış. Çalışmalar yoğun bir şekilde devam ederken, Dünya'da salgın bir hastalık başlamış. Bu salgın o kadar hızlı yayılıyormuş ki Ömer'in yaşadığı yere kadar gelmiş. Karantina günleri başlamış. Okullar tatil olmuş. Herkes bu duruma çok üzülüyormuş. Özellikle de çocuklar. Okullarını, arkadaşlarını, öğretmenlerini, dışarıda oynadıkları zamanları .Hepsini çok özlemişler..

Öğretmeni Ömer'e:

- Pes etmek yok, birlikte bütün engelleri aşarız çalışmaya devam demiş.

-Herkes yapabiliyor, sende yapar, bu yarışmayı kazanabilirsin. Yeter ki kendine güven ve umudunu kaybetme! demiş.

Bu sözler, Ömer'in çok hoşuna gitmiş. Onu daha da cesaretlendirmiş. İnternet üzerinden çalışmalara devam etmişler. Günler böyle geçmiş. Salgın hastalık bitmiş. Her şey eski haline

dönmüş. Satranç turnuvası günü gelmiş. Turnuva başlamış. Ömer çok heyecanlıymış. Kalbi kafesteki kuş misali pırpır atıyormuş. Ömer derin bir nefes almış. Kendini toparlamış yavaş yavaş rakiplerini yenmeye başlamış. Birinci yarışmacı, ikinci yarışmacı derken, en son Japonya'dan gelen bir öğrenci ile karşılaşmaya oturmuş. Epey zaman geçmiş. Rakip çok zorluymuş. Ömer'in aklına öğretmenin öğrettiği bir hamle gelmiş ve son anda rakibini yenmiş.

Ömer birinci olmuş ve satranç turnuvasını kazanmış. Ödül olarak, bilgisayar vermişler. Ömer bu ödülü, kendi ihtiyacı olmasına rağmen almamış ve okuluna bağışlamış. Çünkü; okullarında öğrencilerin kullanabileceği bir bilgisayar yokmuş. Böylece diğer çocuklar ve arkadaşları da bu bilgisayardan faydalanıp ders yapabilecekmiş. Onunla dalga geçip alay eden arkadaşları söylediklerine pişman olup, ondan özür dilemişler. Ömer ve arkadaşları o günden sonra hep birlikte çok güzel vakit geçirip, bilgisayarın keyfini sürmüşler.